

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Jany Záviské a JUDr. Petra Indráčka v právní věci žalobce **J. Š.**, zastoupeného Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Otmíče 4 proti žalovanému **Magistrátu města Opavy** se sídlem Horní náměstí 69, Opava, **o žalobě proti nečinnosti správního orgánu,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou ze dne 3.2.2015 se žalobce domáhal uložení povinnosti žalovanému správnímu orgánu vydat meritorní rozhodnutí ve věci vedené pod sp. zn. 18591/2014/DOPR/HrP ve lhůtě do 30ti dnů od právní moci rozsudku a dále uložit žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení k rukám jeho právního zástupce ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku. Současně vyslovil, že souhlasí s rozhodnutím o žalobě bez jednání. Žalobu odůvodnil tím, že označený správní orgán vyhotovil 1.9.2014 příkaz sp. zn. 18591/2014/DOPR/HrP, kterým shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 silničního zákona. Žalobce podal dne 16.9.2014 prostřednictvím svého zástupce Ing. M. J. odpor proti příkazu datovou zprávou (e-mailem) podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Advokát žalobce později zjistil, že k odporu nebylo přihlédnuto z důvodu, že součástí podání odporu byla toliko kopie plné moci a výzva k odstranění vady byla adresována k rukám zástupce žalobce. Žalobce má za to, že odpor byl podán oprávněnou osobou, a že kopie plné moci je dostatečná k prokázání zastupování. V případě, že by správní orgán sice nesprávně, ale zaujal stanovisko, že kopie plné moci je nedostatečná, pak měl být k odstranění vady vyzván účastník

dle § 37 odst. 3 správního řádu. Správní orgán sice takovou výzvu vyhotovil, avšak ji doručil jen zmocněnci účastníka. Odkázal na rozsudek NSS ze dne 29.9.2011 č.j. 4 As 27/2011-37, kde ve zcela identické věci je konstatováno, že výzva k doložení bezvadné plné moci učiněná toliko zástupci je nedostatečná. Žalobce podal nadřízenému správnímu orgánu, Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti úřadu a tato je evidována pod č.j. MSK 166601/2014. Žalobce tak splnil podmínku pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti úřadu. Dle žalobce je žalovaný nečinný, neboť měl bez ohledu na vadu plné moci pokračovat v řízení o přestupku, tedy nařídit ústní jednání a vydat meritorní rozhodnutí.

[2] Žalovaný ve vyjádření dne 4.5.2015 odkázal v plném rozsahu na stanovisko Odboru dopravy Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 25.2.2015 sp. zn. DSH/406/2015/Már. Ohledně rozsudků Nejvyššího správního soudu sp. zn. 10As 151/2014, 7As 135/2014 a 4As 171/2014 konstatuje, že tyto, ač pojednávají o plných mocích, reagují na poněkud jinou procesní situaci, neboť se týkají případů, kdy plné moci byly sice podány ve fotokopiích, ale fotokopie plné moci disponovala podpisem zmocnitele. V daném případě však žalovanému nebyla doručena kopie plné moci včetně podpisu, nýbrž pouze kopie vyplněného formuláře plné moci bez podpisu zmocnitele. Pokud se jedná o rozsudek NSS 4As 27/2011, zde je popsána odlišná procesní situace navazující na právní úpravu soudního řádu správního, nikoliv správního řádu. Žalovaný tak popřel důvodnost žaloby a navrhl žalobu zamítnout.

[3] Ze správního spisu bylo zjištěno, že Magistrát města Opavy, odbor dopravy, oddělení dopravních přestupků dne 1.9.2014 pod sp. zn. 18591/2014/DOPR/HrP vydal příkaz, kterým byl obviněný J. Š. uznán vinným tím, že dne 19.8.2014 v 8:52:58 hod. řídil v Opavě, městské části Komárov, na silnici I. třídy 11 na ul. Ostravské, v úseku této silnice 147,1 metrů před domem č.p. 74 ve směru jízdy na Ostravu v levém jízdním pruhu (kde je nejvyšší dovolená rychlost obecně ze zákona o silničním provozu stanovena na 50 km/h) osobní motorové vozidlo tov. značky Škoda Octavia, rz X nedovolenou rychlostí, přičemž mu byla orgány Policie ČR naměřena silničním laserovým rychloměrem typu MicroDigiCam LT1 rychlost jízdy 84 km/h. Při zvážení možné odchylky ve výši ± 3 km/h mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 81 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost pro jízdu v obci nejméně o 31 km/h. Tímto jednáním porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž spáchal přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, a proto mu byla uložena podle ust. § 125c odst. 4 písm. e) zákona o silničním provozu v souladu s ust. § 13 odst. 2 zákona o přestupcích pokuta ve výši 4.000,- Kč s povinností uhradit do 30ti dnů ode dne nabytí právní moci příkazu. Rozhodnutí bylo J. Š. doručováno do vlastních rukou, s doručením dne 3.9.2014. Dne 16.9.2014 v 9:23:51 hod. správní orgán obdržel elektronické podání s ověřeným podpisem od Ing. M. J. Součástí tohoto podání byla plná moc ze dne 10.9.2014 k zastupování ve věci 18591/2014/DOPR/HrP, ve které je označen zmocnitel J. Š. a zmocněnec Ing. M. J., avšak na této plné moci není podpis zmocnitele, a není z ní zřejmé ani to, že zmocněnec plnou moc přijal; plná moc nenese žádný podpis a označené místo pro podpis zmocnitele (vytečkováno pro podpis zmocnitele) je prázdné. V podání je uvedeno, že M. J. podává odpor v dané věci s žádostí, nechť pošta je doručována na adresu Ing. M. J., M. 989/7, P. 9, K. Dne 17.9.2014 správní orgán vyhotovil výzvu k doplnění podání ze dne 16.9.2014 tak, aby správnímu orgánu byl doložen listinný originál plné moci ze dne 10.9.2014 obsahující podpis zmocnitele nebo byl zaslán datovou zprávou obsahující předmětný dokument, včetně podpisu zmocnitele, jako písemnost vzniklou převodem autorizovanou konverzí s připojenou ověřovací

doložkou. Uvedeným usnesením byla uložena lhůta k nápravě 5 pracovních dnů. Tato písemnost byla doručována Ing. M. J. a také tento byl v usnesení vyzván k odstranění vady. Dne 6.10.2014 správní orgán Magistrát města Opavy předložil odvolacímu orgánu Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje spis s tím, že byl sice v zákonné lhůtě podán odpor proti příkazu, avšak prostřednictvím osoby, která není účastníkem řízení ani jeho zmocněncem. Spis byl odvolacím orgánem správnímu orgánu I. stupně vrácen s tím, že o nepřipustném včasném odporu se nerozhoduje, není také podnětem na přezkumné řízení s poučením, nechť podatele odporu pouze uvědomí o tom, že nebyl oprávněn odpor podat a nebude se tedy k němu přihlížet. Správní orgán I. stupně tak učinil vůči Ing. M. J. vyrozuměním dne 8.12.2014 s doručením do vlastních rukou 16.12.2014. Dále ve spise založen přípis Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 13.1.2015, jímž žádá správní orgán I. stupně o předložení dokumentace s ohledem na podání návrhu na opatření proti nečinnosti a dne 25.2.2015 Krajský úřad Moravskoslezského kraje pod č.j. MSK 28200/2015 sdělil J.Š., že sice proti příkazu ze dne 1.9.2014 byl podán odpor jinou osobou a přiložená prostá fotokopie plné moci ve formátu PDF nebyla zmocnitelem podepsána. Proto usnesením ze dne 17.9.2014 byl Ing. M. J., jemuž měla být plná moc udělena, a který činil jeho jménem podání odporu, vyzván k prokázání řádného zmocnění. Ing. M. J. však ve stanovené 5ti denní lhůtě náležitou plnou moc nepředložil, odpor byl tedy podán osobou k němu neoprávněnou a předmětný příkaz nabyl právní moci dne 19.9.2014. Z tohoto důvodu podnět k opatření proti nečinnosti nebyl shledán důvodným, neboť řízení ve věci je ukončeno vydáním pravomocného příkazu.

[4] V první řadě otázkou v dané věci bylo posouzení, zda předložená plná moc ve správním řízení byla bezvadná co do obsahu i formy. Správní orgán dospěl k závěru, že předložená plná moc nemá zákonné náležitosti, neboť není zmocnitelem podepsána a nemá ani formální náležitosti, neboť plnou moc lze udělit buďto ústně do protokolu nebo písemně, přičemž pod pojmem písemně je nutno rozumět listinný originál nebo písemnost vzniklou přímo v elektronické podobě a podepsanou závazným elektronickým podpisem osoby, která projev vůle činí, nebo písemnost v elektronické podobě (datovou zprávou) vzniklou cestou autorizované konverze původního listinného dokumentu ve smyslu § 22 odst. 1 písm. a) zákona č. 300/2008 Sb. Soud se s názorem správního orgánu ztotožnil. Nejvyšší správní soud sice již opakovaně judikoval, že k prokázání oprávnění zmocněnce zastupovat ve správním řízení účastníka postačí plná moc předložená v kopii, pokud správní orgán nemá na základě konkrétních okolností případu pochybnosti, zda byla účastníkem řízení skutečně udělena. Nejvyšší správní soud tak ponechal na úvaze správního orgánu vyžadovat plnou moc v jiné formě než pouze v kopii, která by nezpochybňovala, že zmocnění je pro toho konkrétního zmocněnce. Jestliže tedy správní orgán se nespokojil v dané věci s kopií plné moci, měl právo vyžadovat originál, měl-li pochybnosti. Odkaz na judikaturu Nejvyššího správního soudu č.j. 10 As 151/2014-33 ze dne 7.8.2014, č.j. 7 As 135/2014-31 ze dne 27.11.2014 a č.j. 4 As 171/2014-26 ze dne 17.10.2014 není příléhavá, neboť neřešila situaci, že plná moc nebyla vůbec zmocněncem podepsána.

[5] Jako další bylo třeba posoudit, zda předmětná plná moc má náležitosti, které pro plnou moc jsou vyžadovány, tj. zda dostatečně vypovídá, že zmocnitel toho konkrétního zmocněnce zmocnil a v jakém rozsahu, datum, kdy byla plná moc sepsána a podpis zmocnitele a mělo by též být zřejmé, že zmocněnec zastoupení přijal. Plná moc, jak již výše uvedeno, nebyla zmocněncem podepsána; soud tak správnímu orgánu přisvědčil, že plná moc, ve které absentuje podpis zmocněnce, je

vadná, a tudíž bylo povinností správního orgánu činit úkony směřující k odstranění této vady.

[6] Otázkou navazující na výše uvedené bylo, zda usnesení o odstranění vady plné moci byl správní orgán povinen zaslat zmocněnci, zmocniteli či oběma. Krajský soud k argumentaci žalobce rozsudkem Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 27/2011-41 ze dne 29. září 2011 uvádí, že se nejedná o identický případ, neboť v uvedeném rozhodnutí Nejvyšší správní soud řešil postup správního soudu nikoliv správního orgánu. Krajský soud s odvoláním na ustanovení § 34 odst. 2 věta první správního řádu, dle kterého „s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci“, dospěl k závěru, že u výzvy k odstranění nedostatku prokázání zastoupení se nejedná o úkon, který by měl osobně vykonat pouze účastník řízení (zmocnitel), proto není důvod takovou výzvu účastníku řízení zasílat, přičemž svůj názor opírá i o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. ledna 2015 č.j. 10 As 266/2014-32. Správní orgán tedy postupoval správně, jestliže vyžadoval předložení řádné plné moci od zmocněnce, coby podatele odporu.

[7] Vzhledem k výše uvedenému soudu nepřisvědčil důvodnosti žaloby. Správní orgán byl s ohledem na nedostatek plné moci povinen vyzvat osobu, která odpor podala k odstranění nedostatku, k prokázání, že je osobou oprávněnou k takovému úkonu. Vzhledem k tomu, že správní orgán takto procesně postupoval a zmocněnec vadu v dané lhůtě neodstranil a náležitě neprokázal, že je oprávněn k podání odporu, nabyl příkaz, vydaný správním orgánem dne 1. září 2014, právní moc dne 19.9.2014. Vzhledem k tomu, že nelze konstatovat nečinnost žalovaného, neboť ve věci bylo pravomocně rozhodnuto, byla žaloba dle ust. § 81 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) jako nedůvodná zamítnuta.

[8] Soud se souhlasem účastníků řízení rozhodl bez jednání dle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

[9] Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalovanému žádné náklady nevznikly (ust. § 60 odst. 1,2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 8. června 2015

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu